

Era un teatru...

Eugenia Calancea

Când viața mea e un coșmar,
Mai cad pe gânduri iar și iar,
Au trecut anii printre vicii,
Dar nu vreau să-ți dau indicii.

Nu a fost cum am visat,
Era un teatru urât jucat,
Nu se putea altfel să fie,
Când el avea o falsă coregrafie.

M-a supărat mult și iar mă doare,
A fost un om fără de onoare,
Că anii mei cei mai de preț,
Îi simt acum cu mult dispreț.

Orbită am fost fără-ncetare,
În astă lume atât de mare,
Că nu mai știu ce este bine
Și am uitat de mult de mine.

Vreau să vă spun acum să știți,
Că ați putea și voi să fiți,
Victime a unor concepții,
Sigur greșeli facem cu toții.